

KAM DOJDU BĚHEM KORONA ČASU ?

32. neděle v mezidobí (8.11.2020)

- Zprávy
 - Pár poznámek ke slavení neděle
 - Pokračování v dušičkovém měsíci
-

Tzv. dušičkový týden – Zaujal vás některý z nekanonizovaných svatých? Co říkáte na Pakt z katakomb? A jak vzpomínáte na zemřelé?

Zprávy

Během tohoto týdne jsme se oddali „nekroturistice“: využili jsme času k návštěvám míst, kde leží ostatky zemřelých salesiánů spjatých s Ostravou. V naší komunitě jsme měli jejich fotografie na židličkách mezi sebou jako při sportovních utkáních v době pandemie. Chtěli jsme si je připomenout a více vnímat jejich přítomnost. Letos máme nabídku „dušičkového“ nejen týdne, ale celého měsíce... – na závěr ještě něco ke „Vzpomínce na věrné zemřelé“.

Mrzí mě, že i při pohřbu svých blízkých nebo i svém si někteří katolíci potřebují vyřizovat účty a sjednávat si satisfakci. Teroristický útok ve Francii a tři vraždy v kostele „ve jménu Alláha“ mnou otráslly. Obě z rádoby zbožnosti. Často mě přepadá obava, zdali to nezačíná fundamentalistickou zaťatostí a končí to useknutou hlavou. Často myslím na to, co znamená „ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“. V [Brně-Bystrci](#) pohřbívali starého faráře v kruhu bratří kněží – nechci použít slovo důstojně. Bylo to nahlédnutí do nebeské prostoty, kultivovanosti a krásy. Biskupe Pavle, díky za radostnou zvěst.

Arcibiskup Jan Graubner: „*I kdybychom měli právo se scházet na bohoslužbách, není nutné toto právo využívat, neboť bychom jako křesťané měli být v této situaci především solidární, ohleduplní a měli bychom jít příkladem. Prosím, dodržujme tedy příslušná omezení. Druhý vatikánský koncil pojednává v dokumentu Sacrosanctum concilium o různých podobách Kristovy přítomnosti v církvi. Vrcholem je bezesporu slavení Eucharistie, ale jsou i jiné způsoby, jak se s Pánem setkat: v Písmu, v modlitbě a slavení v rodinném kruhu a podobně. Prosím, dejme příklad celé společnosti tím, že s ní poneseme „tíhu dne i horko“ současné situace. Buďme ohleduplní a vždy připraveni pomoci. Nezapomínejme na modlitbu stejně jako na dobré skutky ... Sjednotit se můžeme při modlitbě na tento úmysl každý večer ve 20.00, ať sami či společně v rodinách.“* Děkujeme.

V neděli 8.11.2020 v 15 hod. v Praze na Bílé hoře jsou ekumenické nešpory na připomínku 400. výročí bitvy na Bílé hoře s odhalením Kříže smíření. Akci společně pořádají Česká biskupská konference, Ekumenická rada církví, Praha 6 a opatství Venio: „*Pojďme ve 20 hod. rozsvítit v oknech svých domovů svíci a vyjádřit tak touhu po uzdravení svých blízkých, po uzdravení vzájemných vztahů i celé planety... Bitva z 8.11.1620 se stala na celá staletí symbolem temnoty, útlatku, netolerance a rozdělení. Svíce může vnést i světlo do zkušenosti smutku a úzkosti, strachu a nejistoty, samoty a beznaděje z pandemie koronaviru, násilí v Bělorusku, Náhorním Karabachu či nové vlny teroru ve Francii, Rakousku, Afganistánu a Etiopii. Uprostřed těchto okolností si přejeme zakusit „solidaritě otřesených“ (Patočka), darovat si navzájem prožitky blízkosti a sounáležitosti celé lidské rodiny. Je lepší zapálit svíčku, než nadávat na tmě.“* K této iniciativě inspiruje společné prohlášení papeže Františka a velkého imáma Al-Azhar Ahmada Al-Tayyeba „O lidském bratrství pro světový mír a společném soužití“ z Abú Dhabí, které v těchto týdnech František rozpracoval v encyklice Fratelli tutti.

Tomáš Halík také onemocněl. Píše o tom v [Listě farní rodině](#). Mj. prosí o modlitbu: za vítězství Joe Bidena nad nebezpečným populistou; takové vítězství může být počátkem konce populistů v celém světě, včetně nás; za ochranu papeže Františka před „zbožnými“, kteří mu přejí smrt; za to, aby mé zásadní programové texty [Revoluce milosrdenství a nová ekuména](#) (již minule jsme odkaz uveřejnili) v různých zemích světa přinesly inspiraci a naději mnohým, kteří naději v církvech ztrácejí. „*Žijeme ve zlomové době!*“

Doporučujeme poslední Katolický týdeník č. 45. Na str. 4-5 jsou věnovány tématu Bílé hory 1620. Skvělé je svědectví sestry Františky z tamního kláštera benediktýnek. Ke stažení zdarma [zde](#).

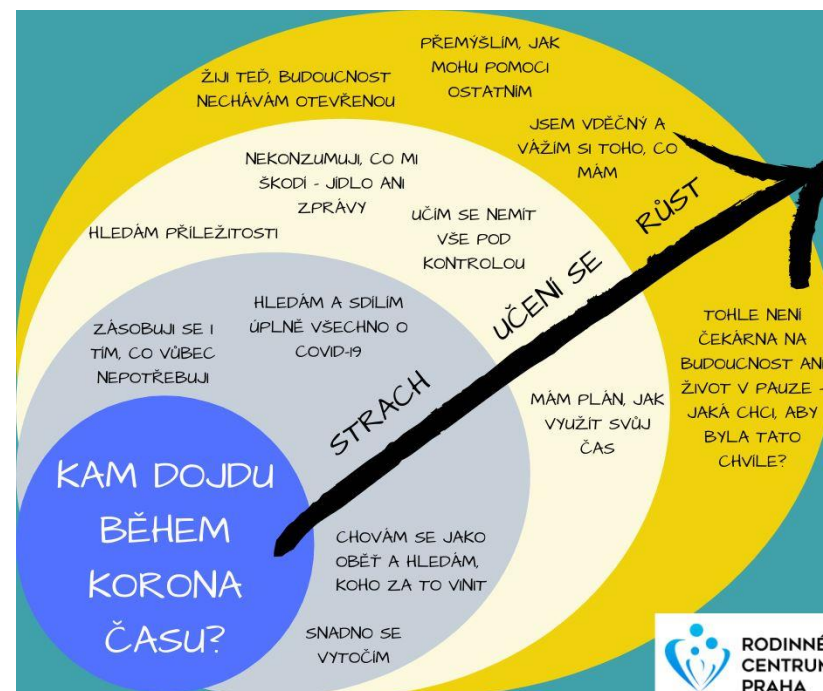
Pár poznámek ke slavení neděle

Jak vám sednula čtenářská nabídka z archívu ČRo „Audiovýklad Bible“? Zkusili jste už doma Slavení Dne Páně (podle brožurky Václava Vacka) nebo Bohoslužbu slova (od Salvatora podle Tomáše Halíka)? – Moc prosím, pojďme do toho!

K nedělnímu dopolednímu setkání kolem Božího slova, tentokrát „o hloupých děvčatech“ (Mt 25,1-13), nabízíme opět z jiného zdroje:

- Slovo jezuity P. Jana Regnera v [Katolickém týdeníku č.45](#) na str. 11.
- Jak naložit se současnou situací? – „*Kam dojdu během korona času?*“ – Inspirace z Rodinného centra Praha (už z konce března). Zkusme v tomto týdnu se s obrázkem seznámit, zreflektovat, kde se nacházíme, a s někým doma si o tom popovídat.
- A nyní něco pro ty, kteří zkusili aspoň 1 ze 2 předchozích puntíků: [Coronula](#).

Něco ještě ke „Vzpomínce na věrné zemřelé“

Jen na ty „věrné“? Co to znamená? Jak se to hodnotí? Podle křestního průkazu? Podle náboženské příslušnosti? Tři příklady z těch nejstarších: Kain se po vraždě Abela se děsí krevní msty, ale Hospodin mu řekl nikoli „buď proklet“ (starší překlad), nýbrž „budeš proklet“. Jinými slovy: „Už jeden mrtvý je na mě příliš moc. Nikdo tě, Kaine, nesmí zabít. Dávám ti čas k obrácení.“ Josefovi bratři se dopustili dvou hrdelních zločinů – za úmysl zavraždit a za prodání Izraelity do otroctví byl trest smrti. Když se ale bratři obrátili, trest se nekonal. Král David v době války ukradl manželku svému důstojníkovi (konvertitovi) a dopustil se několikanásobné vraždy. Za své zločiny měl být popraven! Ale protože se obrátil, bylo mu odpuštěno a dokonce mohl zůstat králem (prezidentem) Izraele... Všimněme si třech případů Ježíšova milosrdenství: hříšnice v domě farizea, Samaritánky (která neměla „svatbu v kostele“) a ženy cizoložné. Všem třem hříšnicím Ježíš prokázal milosrdenství. Ježíšovým jednáním si můžeme poměřit jednání římského biskupa Františka a výtkami Ježíšových odpůrců Františkovy protivníky. Ježíš odpustil i teroristovi, když litoval zla ve své životě: „Dnes budeš se mnou v ráji.“

„Proč se mluví o trestání v „očistci“? – Trest má přece výchovný charakter, má s provinilcem zatřást: „To a to se nedělá“. Když se provinilec obrátí a snaží se napravit, je už trest zbytečný. Jako nám Bůh pomáhá k nápravě, tak i my pomáháme propuštěným trestancům, aby se zapojili do slušné společnosti. Jestli někdo přibouchne někomu prsty do dveří a omluví se mu, nebude za to v „očistci“ trestán. „Očistec“ není trestnicí, ale doučováním. Lidé v „očistci“ litují svých dluhů a chtějí se napravit. Budeme si tam doplňovat dovednosti nutné k soužití s nebešťany. Dávat druhým přednost před sebou. Porozumění a spolupráce s druhými, nám nepadne do klína. Je v našich možnostech si to osvojit. Víme tedy, jakou výbavu do nebe potřebujeme. Čím víc dovedností si osvojíme tady na zemi, tím méně práce a námahy nás čeká po smrti. Podle tohoto poznání mají vypadat naše modlitby za naše zesnulé.“ (Václav Vacek) „V tomto hrobě odpočívá“ se neříká... Víckrát slýchávám: „Ukládáme tělo našeho bratra do země, kde bude očekávat slavné zmrtvýchvstání!“ Člověče, vždyť i napsal „zde leží...“ je nesmysl. „Zde leží“ jen pár kostí...“ (Jan Rybář) A čím bych tedy nahradil „odpočinutí věčné dej mu, Pane“? – Zkouším to jinak: „Spočinutí v tvé náruči a věčnou radost u sebe dej mu, Pane. – A světlo věčné ať mu svítí – pro život v Kristově pokoji. – Amen.“

Mějte se dobře. Ostravští salesiáni.